

Poznámky oponenta k praktické bakalářské práci Andreie Shulhy

Pupurum pum pum pum pum, paparam param, tram param pam pam

(oponentův pracovní název: recyklace všedního vystavěla krajinu z veselých materiálů)

„This buzz is not without a reason.“ Tento bzukot není bez důvodu, podotýká ruský Medvídek PÚ po své přesvědčivé písni, když dojde k velkému dubu, kde žijí včely. Můžeme říct, že mnoho z nás obdivuje jeho hlubokou filozofii pojmání světa. Beze-lstné komentování všedního toulání v osamění, nebo s jeho přáteli. Aby se mu šlo lépe, frázuje si: „Tram param param param Param pam pa...“ S vědomím, že není vyvolen k tomu, aby mudroval pomocí učených termínů. Na to je tu sova. Hlavně ať je veselo a máme plná bříška. Jedině v poslední charakteristice nevidím takovou spřízněnost našeho Andreie Shulhy s postavou PÚa. Le-dažeby jsme med chápali jako sladkou nehmotnou odměnu, radost z koncentrovaného a oddaného hraní, neutuchajícího hledání hudebních kompozic. Andrei, známý jako Dj Chepuchov, nám chce onu radost předávat. Ve své závěrečné práci dochází pomocí pro něj známých vyjadřovacích médií (performance, ready made instalace, pouštění vinylů) k novému kroku, akce zde není hlavním sdělným prostředkem. Zaměřuje se na samotnou scénografii. Vytváří krajinu, nevymýšlí, ale nalézá ji v odložených věcech. Jím zvolené motivační termíny jako vysoký modernismus, minimalismus a konceptualismus ironizuje skrze jejich personifikaci. Minimalistická krajina je složena ze slunce, hor, velkého dubu a bílé řeky. Myšlenkový rámec je dán samotným textem písně ruského PÚa. S ohledem na diváky je text přeložen do námi známějšího jazyka. Andrei se ale navrácí k jeho vlastnímu, aby se v krajině neztratil. Možná bychom byli také v bodu učení cizímu jazyku jako on, kdybychom své pohledy a myšlenky raději formulovali hudební skladbou, tichým přecházením z bodu A do bodu M v důvěře, že potkáme některými lidmi takzvaně nepojmenovatelného, nebo v jazyce, v kterém cítíme ztracený domov. Nejde tedy o evoluci, nejen v jeho umění. Jde o návrat. Zahlédnutí světla, které je pro Andreie nepostradatelné. S dětským úsměvem a stejně tak i s otázkami dítěte v jeho tváři mu chci jen říct: „Zachovej se a buď jen trochu do-chvilnější.“

Filip Cenek a Tereza Sochorová, Praha, 4. června 2011, hodnocení A.

